

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSA Maria Szulc

w sprawie z powództwa R. C.

przeciwko J. B., A. B. i T. W. – komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w B.
o ochronę posiadania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2010 r.,
zażalenia powoda na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 20 lipca 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w pkt IV (czwartym) w ten sposób, że zasądzoną od pozwanych J. B. i A. B. na rzecz powoda kwotę 78 zł podwyższa do kwoty 95,16 zł (dziewięćdziesiąt pięć złotych i 16/100)**
- 2) odrzuca zażalenie w pozostałej części i nie obciąża pozwanych J. B. i A. B. kosztami postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 7 maja 2010 r. oddalił powództwo R. C. przeciwko pozwany J. B., A. B. i Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w B. – T. W. o ochronę posiadania. Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 20 lipca 2010 r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że częściowo uwzględnił powództwo a częściowo je oddalił, oddalił apelację w pozostałym zakresie i zasądził solidarnie od

pozwanych J. B. i A. B. na rzecz powoda tytułem kosztów procesu 156 zł – za pierwszą instancję oraz 78 zł za – instancję odwoławczą.

W zażaleniu na zawarte w powyższym wyroku rozstrzygnięcie o kosztach procesu powód wniósł o jego zmianę przez podwyższenie zasądzonych na jego rzecz z tego tytułu kwot o stawkę podatku od towarów i usług, uwzględnianego przy ustalaniu opłaty należnej pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., dodanym przez ustawę z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 69, poz. 592), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Z unormowania tego wynika jednoznacznie, że niedopuszczalne jest zażalenie do Sądu Najwyższego na zawarte w wyroku sądu drugiej instancji postanowienie dotyczące kosztów procesu poniesionych przed sądem pierwszej instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, Biul. SN 2010, nr 45, poz. 45). Zażalenie w części zmierzającej do podważenia postanowienia Sądu Okręgowego zmieniającego rozstrzygnięcie o kosztach procesu za pierwszą instancję podlegało zatem odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Nie można natomiast odmówić słuszności zażaleniu w części podważającej orzeczenie Sądu Okręgowego o kosztach procesu za instancję odwoławczą. Powód w postępowaniu apelacyjnym był reprezentowany przez adwokata ustanowionego z urzędu. W takim przypadku opłata za czynności adwokata, stanowiąca składnik kosztów procesu – stosownie do § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) – podlega podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Sąd Okręgowy, zasadzając od pozwanych na rzecz powoda koszty procesu za drugą instancję, regulację powyższą całkowicie pominął. Z tego względu wniosek o zmianę tej części zaskarżonego postanowienia i podwyższenie zasądzonej od pozwanych na rzecz powoda kwoty 78 zł do kwoty 95,16 zł, uwzględniającej podatek od towarów i usług w stawce 22 % okazał się usprawiedliwiony.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 373 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.